

Sygn. akt III KK 153/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 września 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba (przewodniczący)

SSN Jarosław Matras

SSN Jacek Sobczak (sprawozdawca)

Protokolant Jolanta Włostowska

przy udziale prokuratora Prokuratury Generalnej Małgorzaty Wilkosz-Śliwa
w sprawie P. G.

oskarżonego z art. 191 § 1 kk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 11 września 2013 r.

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na niekorzyść

od wyroku Sądu Okręgowego w S.

z dnia 10 stycznia 2013 r.,

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w C.

z dnia 21 czerwca 2012 r.,

**uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje do ponownego
rozpoznania Sądowi Okręgowemu w S. w postępowaniu
odwoławczym.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w S. wyrokiem dnia 10 stycznia 2013 r., zmienił m.in. w stosunku do P. G. wyrok Sądu Rejonowego w C. z dnia 21 czerwca 2012 r., skazujący tego oskarżonego za czyn z art. 191 § 1 k.k. na karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych przy ustaleniu jednej stawki na kwotę 20 zł (art. 58 § 3 k.k.), w ten sposób, że: na podstawie art. 66 § 1 i 2 k.k. oraz art. 67 § 1 k.k. postępowanie karne wobec m. in. P. G. o czyn mu przypisany z art. 191 § 1 k.k. warunkowo umorzył na okres próby roku. Nadto, zasądził od ww. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 100 zł. Wyrokiem tym rozstrzygnięto także w przedmiocie wydatków i opłaty za obie instancje.

Kasację od orzeczenia Sądu Okręgowego w S., na niekorzyść skazanego P. G., wywiódł Prokurator Generalny, zarzucając rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie przepisu prawa materialnego – art. 66 § 1 k.k., polegające na warunkowym umorzeniu postępowania karnego przeciwko P. G., pomimo niespełnienia określonej w tym przepisie przesłanki uprzedniej niekaralności sprawcy za przestępstwo umyślne, gdyż w dacie orzekania oskarżony był już skazany za popełnienie przestępstwa umyślnego określonego w art. 158 § 1 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k..

Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w S. do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja Prokuratora Generalnego jest oczywiście zasadna i zawarty w niej postulat uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania zasługuje w całej rozciągłości na uwzględnienie.

Istotnie w przedmiotowej sprawie, na etapie postępowania odwoławczego, doszło do rażącego naruszenia przepisu prawa materialnego, tj. art. 66 § 1 k.k., polegającego na warunkowym umorzeniu postępowania w stosunku do skazanego P. G., podczas gdy nie zostały spełnione wszystkie przesłanki warunkujące zapadłe rozstrzygnięcie.

Przypomnieć wypada, że warunkowe umorzenie postępowania jest możliwe jeśli szczegółowe przesłanki związane z czynem oraz z osobą sprawcy uzasadniają dodatnią prognozę kryminologiczną wobec niego. Jedną z przesłanek, warunkującą takowe rozstrzygnięcie - zgodnie z treścią art. 66 § 1 k.k. - jest ustalenie, że sprawca nie był uprzednio karany za przestępstwo umyślne. Oznacza to wyraźny wymóg dotychczasowej niekaralności danego sprawcy za przestępstwo umyślne.

Takiego warunku nie spełniają osoby, które w czasie orzekania były już prawomocnie skazane za jakiegokolwiek przestępstwo umyślne, bez względu na ich podobieństwo do aktualnego czynu i rodzaju wcześniej wymierzonej kary (zob. *wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 kwietnia 2007 r., sygn. IV KK 50/07, OSNwSK 2007/1/923; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 maja 2013 r., sygn. akt III KK 39/13, Lex 1312366*).

Tymczasem, jak wskazuje lektura akt, w przedmiotowej sprawie doszło do warunkowego umorzenia postępowania pomimo, że oskarżony w dniu 10 stycznia 2013 r., tzn. w dniu wydania zaskarżonego kasacją wyroku, był prawomocnie skazany za przestępstwo umyślne. Co więcej był już osobą skazaną w czasie wyrokowania przez Sąd I instancji (przed 21 czerwca 2012r.). P. G. został bowiem skazany wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w C. z dnia 15 maja 2012 r., – wyrok zyskał prawomocność w dniu 8 czerwca 2012 r. – za czyn z art. 158 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., przy zastosowaniu art. 58 § 3 k.k., na karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych przy przyjęciu jednej stawki na kwotę 20 zł.

O ile nieznaną okoliczność tej okoliczności nie wywierała zasadniczego wpływu na rozstrzygnięcie Sądu I instancji, o tyle niewiedza Sądu II instancji w omawianym zakresie miała bezpośredni i istotny wpływ na treść wydanego orzeczenia. Podkreślić należy, że dla oceny czy do warunkowego umorzenia postępowania doszło z rażącym naruszeniem art. 66 § 1 k.k., nie ma znaczenia to, czy orzekający w tym przedmiocie sąd dysponował informacją o uprzedniej karalności sprawcy za przestępstwo umyślne, czy - jak w niniejszej sprawie - akta sprawy takiej informacji nie zawierały.

Trudno przy tej okazji jednak nie dostrzec, że w niniejszej sprawie istniała możliwość i zachodziła konieczność sprawdzenia powyższej okoliczności przez

Sąd Okręgowy, co niesłusznie zostało zaniechane, albowiem zawarte w aktach informacje z Krajowego Rejestru Karnego przedstawiały stan na dzień 9 maja 2012 r. (k. 359).

Z tych względów Sąd Najwyższy, orzekła jak w sentencji wyroku.